

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoV/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	7023200368
Dátum vydania rozhodnutia:	04.03.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7023200368.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej, JUDr. Kataríny Pramukovej, JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu Ing. Z. H., narodeného X. S. XXXX, Y., H. R. X, Č. K., proti žalovanej Obci Holčíkovce, Holčíkovce 40, IČO: 00 332 429, v konaní o žalobe na obnovu konania, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/1/2024-155 z 30. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) prvou výrokovou vetou uznesenia z 24. októbra 2023, č. k. 4Ncb/11/2023-124, odmietol žalobu na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 a druhou výrokovou vetou uznesenia zamietol návrh žalobcu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008.

2. V odôvodnení uznesenia poukázal krajský súd na to, že žalobca svoje podanie odôvodnil ustanovením § 397 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého je proti právoplatnému rozsudku prípustná žaloba na obnovu konania, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Žalobca tvrdil, že dňa 8. júna 2023 podal trestné oznámenie, na základe ktorého Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, odbor kriminálnej polície začalo vyšetrovanie vo veci podozrenia z obzvlášť závažného zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), b), c) a ods. 4 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona (ďalej aj „Trestný zákon“). Trestný čin sudcu videl žalobca v konaní a rozhodovaní sudcov Krajského súdu v

Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v spore vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Uvádzal, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako súdu dovolacieho) zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 (vydaného v spore sp. zn. 4Cb/1/2008, pôvodne sp. zn. 18Rob/1357/1996), ktorým došlo - v dôsledku trestného činu sudcov a ich nezákonným postupom - de facto k anulovaniu právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu vydaného Krajským súdom v Košiciach dňa 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-22 a tým aj k zmareniu exekučného konania vedeného Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. Er 3159/1997.

2.1. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 397 písm. c), § 400, § 403 ods. 1, § 404 písm. c) a § 413 ods. 1 a 2 CSP a dospel k záveru, že žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť podľa § 413 ods. 1 CSP z dôvodu, že bola podaná oneskorene, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a je zjavne nedôvodná [§ 413 ods. 1 písm. a), písm. c) a písm. e) CSP]. Poukázal na to, že podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania, ktorých (ne)splnenie je súd povinný skúmať z úradnej moci, sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá k podaniu návrhu, osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k prejednaniu návrhu na obnovu konania.

2.2. V posudzovanom prípade žaloba na obnovu konania smeruje proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, ktorým dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Predmetný rozsudok nebol konečným rozhodnutím vo veci, resp. s konečnou platnosťou neriešil meritum veci, keďže dovolací súd sa vyporiadaval predovšetkým s otázkou odňatia možnosti žalovaného konať pred súdom, o ktorého procesnom návrhu nebolo rozhodnuté a s ktorého námietkami sa odvolací súd náležite nevyporiadal. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/76/2021. Podľa názoru súdu zrušujúci rozsudok dovolacieho súdu nemožno napadnúť žalobou na obnovu konania, keďže nie je konečným rozhodnutím vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008, preto nie je zrejmé, ako by prípadná zmena toho rozhodnutia v obnovenom konaní mala vplyv na ďalší priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008, v ktorom bolo následne vydaných množstvo iných právoplatných rozhodnutí tak procesnej, ako aj meritórnej povahy, ktoré však žalobou na obnovu konania dotknuté nie sú. Dokonca žalobca v petite žaloby na obnovu konania ani neuvádza, ako by mal zniesť samotný výrok rozhodnutia prípadného obnoveného konania sp. zn. 1ObdoV/21/2008. V tejto súvislosti tiež súd prvej inštancie poukázal na to, že dovolací súd vydal predmetný rozsudok podľa ustanovení vtedy platného a účinného zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Ak by dovolací súd rovnaké rozhodnutie vydával podľa pravidiel CSP, rozhodoval by uznesením (§ 451 ods. 1 CSP), proti ktorému by žaloba na obnovu konania nebola prípustná, keďže žaloba na obnovu konania je prípustná len proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval (§ 398 CSP). Súd prvej inštancie preto žalobu na obnovu konania odmietol podľa § 413 písm. c) CSP, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

2.3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v konaní nebola splnená ani ďalšia podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to dôvodnosť jej podania. Žalobca odôvodnil podanie žaloby na obnovu konania zákonným dôvodom podľa § 397 písm. c) CSP. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe je tento dôvod obnovy konania daný vtedy, ak existuje právoplatný odsudzujúci rozsudok voči konajúcemu sudcovi, prípadne uznesenie v trestnom konaní, konštatujúce aspoň vo svojom odôvodnení, že sudca spáchal trestný čin a zároveň je daná príčinná súvislosť medzi trestným činom sudcu a nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia. V posudzovanom prípade žalobca odôvodnil podanie žaloby na obnovu konania existenciou skutočností, o ktorých sa dozvedel pri príprave trestného oznámenia z 8. júna 2023. Samotné podozrenie žalobcu a podanie trestného oznámenia na sudcov však podľa názoru súdu nemôže zakladať dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP. Takýmto dôvodom nemôže byť ani oznámenie polície o začatí vyšetrovania vo veci podozrenia z obzvlášť závažného zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), b), c) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona,

pretože začatie vyšetrovania nezakladá prípustnosť podania žaloby na obnovu konania pre údajný trestný čin sudcu. Keďže dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP nie je daný, súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol ako nedôvodnú aj podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP.

2.4. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že žaloba nebola podaná ani v zákonom stanovenej lehote. Žalobca sa podľa vlastných tvrdení o dôvode obnovy konania dozvedel počas prípravy trestného oznámenia z 8. júna 2023, pričom žalobu na obnovu konania doručil súdu dňa 22. augusta 2023, teda zdanlivo v lehote. Žalobca však bližšie nekonkretizoval, kedy presne sa dozvedel o trestných činoch sudcov a neoznačil ani skutočnosť, na základe ktorej dospel k svojím záverom. Konštatovanie žalobcu o včasnosti podania žaloby je podľa názoru súdu príliš všeobecné na to, aby z neho bolo možné vyvodiť záver o dodržaní subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Súd prvej inštancie tiež zdôraznil, že tvrdenia uvádzané žalobcom v žalobe na obnovu konania, týkajúce sa údajnej trestnej činnosti sudcov, boli obsahom už jeho skorších podaní v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008, datovaných viac ako tri mesiace pred podaním žaloby na obnovu konania. Samotná príprava a podanie trestného oznámenia na základe tvrdení, ktoré sú dlhodobo predmetom podaní žalobcu, nemôžu zakladať začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Súd prvej inštancie preto odmietol žalobu na obnovu konania aj z dôvodu podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP, keďže bola podaná oneskorene.

2.5. Vzhľadom na odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu jej neprípustnosti, súd prvej inštancie zamietol aj návrh žalobcu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 podľa § 412 ods. 1 a 2 CSP ako nedôvodný.

3. Na odvolanie žalobcu (v znení jeho doplnení) Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd uznesením č. k. 1Obo/1/2024-155 z 30. apríla 2024 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. októbra 2023, č. k. 4Ncb/11/2023-124 vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania (I. výrok), odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 (II. výrok) a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (III. výrok).

4. Odvolací súd skonštatoval, že nakoľko žalobca v odvolaní výslovne uviedol, že odvolanie podáva voči obom citovaným výrokom uznesenia krajského súdu, prípustnosť odvolania preto odvolací súd posudzoval u každého výroku zvlášť.

4.1. Odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že keďže odvolanie proti druhému výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti (alternatívne právoplatnosti) rozsudku (napadnutého žalobou na obnovu konania) prípustné nie je, odvolací súd v tejto časti odvolanie žalobcu odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP. Vysvetlil, že na závere o neprípustnosti odvolania voči predmetnému výroku nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia poučil strany sporu iba o prípustnosti odvolania podľa § 357 písm. c) CSP, t. j. proti uzneseniu o odmietnutí žaloby na obnovu konania, ale už ich nepoučil o neprípustnosti odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti alebo právoplatnosti [§ 357 písm. j) CSP a contrario].

4.2. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu voči prvému výroku uznesenia súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania odvolací súd uviedol, že proti uvedenému je odvolanie prípustné podľa § 357 písm. c) CSP, pričom argumentáciu žalobcu v rámci jeho odvolania v znení následného jeho doplnenia možno podradiť pod odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e) a písm. h) CSP.

4.3. Odvolací súd nesúhlasil s tvrdením dovolateľa, že je svojvoľný a nemá oporu v zákone záver súdu prvej inštancie, že zrušovací rozsudok dovolacieho súdu nie je možné napadnúť žalobou na obnovu konania, pretože nie je konečným rozhodnutím vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 a nie je zrejmé, ako by prípadná zmena tohto rozhodnutia v obnovenom konaní mala vplyv na ďalší priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008. Odvolací súd skonštatoval, že citovaný záver súdu prvej inštancie oporu v zákone má, a to

konkrétne v ustanovení § 212 ods. 1 CSP. Zdôvodnil, že v sporovom konaní, ktoré sa vedie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, bol síce dňa 21. júna 2022 vyhlásený rozsudok (ktorým súd konanie v časti o zaplatenie 0,5 % úroku z omeškania denne zo sumy 14 763,65 eura od 11. novembra 1995 do 10. novembra 2007 a v časti o zaplatenie 0,5 % úroku z omeškania denne zo sumy 14 763,65 eura od 11. novembra 2007 do 10. novembra 2013 vylúčil na samostatné konanie a vo zvyšnej časti žalobu zamietol), avšak žalobca tento rozsudok napadol odvolaním. Vzhľadom na odkladný účinok odvolania (vo vzťahu k právoplatnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia) nie je konanie vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 doposiaľ právoplatne skončené a už len z tohto dôvodu je žaloba na jeho obnovu neprípustná, lebo je podaná predčasne. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu tiež správne poukázal na to, že odvolateľom napadnutý rozsudok NS SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 bol vydaný za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (v znení účinnom v čase rozhodovania dovolacieho súdu), ktorý v ustanovení § 243b ods. 1 predpisoval formu rozsudku pre každé zrušovacie rozhodnutie dovolacieho súdu, bez ohľadu na to, či sa ním zrušoval rozsudok alebo uznesenie. Ak by dovolací súd také zrušovacie rozhodnutie vydal za účinnosti novej procesnej úpravy Civilného sporového poriadku, rozhodol by uznesením (ako správne poznamenal súd prvej inštancie) podľa § 451 ods. 1 CSP, časť vety za bodkočiarkou. Len samotná skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie zo 6. júna 2008 vydal vo forme rozsudku, ešte neznamená, že takéto rozhodnutie je prípustné napadnúť žalobou na obnovu konania. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu zreteľne vyplynulo, že súd prvej inštancie správne odmietol žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. c) CSP, t. j. preto, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

4.4. Už len samotný záver súdu prvej inštancie, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, bol podľa odvolacieho súdu postačujúci pre rozhodnutie o odmietnutí predmetnej žaloby na obnovu konania. Napriek tomu sa súd prvej inštancie zaoberal aj otázkou, či je žaloba na obnovu konania odôvodnená niektorým zo zákonom stanovených dôvodov, ktorých taxatívny výpočet je uvedený v § 397 CSP. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne ustálil, že žalobcom uplatňovaným dôvodom obnovy konania bol dôvod uvedený v § 397 písm. c) CSP, podľa ktorého je žaloba na obnovu konania prípustná, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Následne odvolací súd skonštatoval, že odvolateľ nedôvodne namietal, že závery súdu prvej inštancie, že tento dôvod obnovy konania je daný vtedy, ak existuje právoplatný odsudzujúci rozsudok voči konajúcemu sudcovi, prípadne uznesenie v trestnom konaní, konštatujúce aspoň vo svojom odôvodnení, že sudca spáchal trestný čin (napr. pri zastavení trestného stíhania pre zánik trestnosti) a zároveň je daná príčinná súvislosť medzi trestným činom sudcu a nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia, nemajú oporu v žiadnom zákone. Vysvetlil, že citované závery majú svoj podklad predovšetkým v ustanovení § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný (o. i.) rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Ani súd konajúci o žalobe na obnovu konania podľa § 397 CSP a nasl. nemôže sám predbežne posúdiť, či konkrétny sudca spáchal trestný čin. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že len samotné podozrenie žalobcu a podanie trestného oznámenia na sudcov, ešte nezakladá dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP, ako ho nezakladá ani oznámenie orgánov činných v trestnom konaní o začatí vyšetrovania vo veci podozrenia z obzvlášť závažného zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), b), c) a ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

4.5. Vo vzťahu k námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho podaniami, ktoré boli súdu doručené po podaní žaloby na obnovu konania a v ktorých mal žalobca namietať nezákonnosť Krajského súdu v Košiciach a jeho sudcu JUDr. Júliusa Tótha a upozorniť na povinnosť súdu konajúceho o žalobe na obnovu konania nariadiť na prejednanie veci pojednávanie, ktorú povinnosť si súd prvej inštancie podľa žalobcu nesplnil, odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie sa námietkou zaujatosti JUDr. Tótha nepochybne zaoberal, keďže v odseku 3 odôvodnenia uviedol, že v doplnení žaloby na obnovu konania, ktoré bolo súdu doručené 5. septembra 2023, žalobca vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi - spravodajcovi JUDr. Júliusovi Tóthovi. Zároveň konštatoval, že obsahom námietky zaujatosti boli okolnosti spočívajúce v procesnom postupe sudcu a v jeho

rozhodovacej činnosti, preto súd na podanú námietku zaujatosti neprihliadal. Uvedené považoval odvolací súd za postačujúce pre vysvetlenie, ako súd prvej inštancie posúdil podanie žalobcu a prečo (z akých dôvodov) predmetnú námietku nepredložil na rozhodnutie nadriadenému súdu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca zaujatosť sudcu Krajského súdu v Košiciach JUDr. Júliusa Tótha vyvodzuje z toho, že vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 predsedal senátu, ktorý rozhodol v jeho neprospech. Obsahom námietky zaujatosti je kritika skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel tento senát v rozsudku z 21. júna 2022, proti ktorému žalobca podal aj odvolanie. Neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že žalobca rovnakú argumentáciu použil tak v námietke zaujatosti proti sudcovi Tóthovi v súdnej veci, ako aj vo svojich (štyroch) odvolaniach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cb/1/2008-1867 z 21. júna 2022, z čoho je zrejmé, že sa ňou bude zaoberať tiež NS SR ako súd odvolací. Odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že ide o prípad predpokladaný ustanovením § 49 ods. 3 CSP, podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, tu konkrétne v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008. Ak ide o taký prípad, podľa § 53 ods. 3 CSP platí, že súd na námietku zaujatosti neprihliada a vec nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

4.6. Vo vzťahu k námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie opomenul, že vo veci Rvp 981/2023 je doposiaľ riešená ústavná sťažnosť žalobcu ohľadom zaujatosti sudcov Tótha a Ragana vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008, odvolací súd poznamenal, že Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo doručené uznesenie ÚS SR č. k. II. ÚS 111/2024-58 z 20. marca 2024, kde Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o ústavnej sťažnosti sťažovateľa Ing. Z. H., podanej proti uzneseniam NS SR sp. zn. 2Ndob/13/2022 z 2. februára 2023, sp. zn. 1ObdoV/10/2020 z 27. mája 2021, sp. zn. 1ObdoV/36/2009 zo 17. decembra 2009 a sp. zn. 2Obo/40/2009 z 27. mája 2009, ako aj proti uzneseniu Krajského v Prešove sp. zn. 15CoE/1/2009 zo 4. novembra 2009 a uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er/3196/97 zo 7. júla 2009. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 podal sťažovateľ dňa 1. decembra 2021 námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Košiciach JUDr. Júliusovi Tóthovi, JUDr. Igorovi Raganovi a JUDr. Drahomíre Brixiovej. Spis bol predložený NS SR a bol zaevidovaný pod sp. zn. 2Ndob/21/2021. Keďže sťažovateľ podal námietku zaujatosti aj proti členkám námietkového senátu NS SR, iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Ndob/2/2022 z 19. januára 2022 rozhodol, že sudkyne JUDr. Beáta Miničová a JUDr. Ivana Izakovičová nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania tejto veci. NS SR následne uznesením sp. zn. 2Ndob/21/2022 zo 16. februára 2022 rozhodol, že sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. Július Tóth a JUDr. Igor Ragan (sudkyňa JUDr. Drahomíra Brixiovej medzitým zanikla funkcia sudcu k 31. decembru 2021, preto konanie v tejto časti zastavil) nie sú vylúčení z prejedania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. ÚS SR nálezom sp. zn. I. ÚS 454/2022 z 27. októbra 2022 (okrem iného) zrušil uznesenie NS SR sp. zn. 2Ndob/21/2022 zo 16. februára 2022 ako predčasne vydané a vec vrátil tomuto súdu. Po vrátení veci bolo vydané nové uznesenie sp. zn. 2Ndob/13/2022 z 2. februára 2023, ktorým NS SR (opätovne) rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Košiciach JUDr. Július Tóth a JUDr. Igor Ragan nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 4Cb/1/2008 a konanie o námietke zaujatosti voči JUDr. Drahomíre Brixiovej zastavil. Uznesenie NS SR sp. zn. 2Ndob/13/2022 z 2. februára 2023 bolo teda jedným z rozhodnutí, proti ktorým smerovala ústavná sťažnosť odvolateľa. ÚS SR dospel k záveru, že neexistuje príčinná súvislosť medzi namietanými právami sťažovateľa nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“), čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právom na neustranný súd podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“), právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru na jednej strane a napadnutým uznesením NS SR na strane druhej, preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú. Vzhľadom na závery vyplývajúce z citovaného uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky bola námietka odvolateľa v čase rozhodovania odvolacieho súdu bezpredmetná a odvolací súd sa ňou bližšie nezaoberal.

4.7. K namietanej nepríslušnosti Krajského súdu v Košiciach odvolací súd uviedol, že podľa § 410 CSP

platí, že žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii. Žalobou napadnutý rozsudok NS SR sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zo 6. júna 2008 bol vydaný v konaní, ktoré sa v prvej inštancii viedlo na Krajskom súde v Košiciach, tento bol preto podľa odvolacieho súdu jednoznačne príslušným súdom na prejednanie predmetnej žaloby na obnovu konania.

4.8. K povinnosti súdu prvej inštancie nariadiť na prejednanie žaloby na obnovu konania pojednávanie odvolací súd uviedol, že v prípade odmietnutia žaloby na obnovu konania z dôvodov podľa § 413 ods. 1 písm. a), c) a písm. e) CSP súd prvej inštancie túto povinnosť nemal.

4.9. Napokon sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia, nakoľko súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými, pre rozhodnutie relevantnými tvrdeniami žalobcu a svoje závery o tom, že žaloba na obnovu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a že je zjavne nedôvodná, aj riadne odôvodnil. Doplnil, že skutočnosti uvádzané žalobcom v jeho početných doplneniach žaloby na obnovu konania (ako aj v samotnej žalobe), ktoré sa týkali konania sp. zn. 4Cb/1/2008 a jeho údajnej ničotnosti, s uvedenými podmienkami nijako nesúviseli, a preto súd prvej inštancie nemal dôvod sa nimi zaoberať, a teda ich ani uvádzať v odôvodnení napadnutého uznesenia. Rovnako sa nimi nezaoberal ani odvolací súd, pretože jeho úlohou bolo preskúmať závery súdu prvej inštancie (že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, že žaloba je zjavne nedôvodná a podaná oneskorene) a tiež procesný postup, ktorý predchádzal napadnutému výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania.

4.10. Odvolací súd uzavrel, že keďže žalobcom uvádzané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), c), e) a písm. h) CSP nie sú dané a súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu na obnovu konania odmietol, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 (§ 387 ods. 1 CSP) a v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

5. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanovením § 420 písm. a), b), c), d), e) a f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

6. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 420 písm. a) CSP, teda že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, dovolateľ uplatňuje tento dovolací dôvod tvrdiac, že procesný postup dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedeného JUDr. Semanom pod sp. zn. 1ObdoV/21/2008 v jeho rozsudku zo dňa 6. júna 2008 bol nezákonný a jeho povinnosťou bolo konanie o žalobe povinného dlžníka v exekúcii (Obec Holčikovce) ihneď podľa ust. § 104 ods. 1 OSP zastaviť. Tvrdí, že procesný postup odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 1Obo/1/2024 odignoroval zbytočnosť a ničotnosť všetkých rozhodnutí vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008. Tvrdí, že súdy oboch inštancií rozhodovali vo veci, ktorá patrí do výhradnej právomoci exekučného súdu.

6.1. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. b) a c) CSP dovolateľ opiera o tvrdenie, že povinný dlžník - Obec Holčikovce podal dňa 16. februára 2007 určovaciu žalobu, ktorou sa na Krajskom súde v Košiciach domáhal zrušenia exekučných titulov 10 rokov po ich právoplatnosti, z ktorého dôvodu mal Krajský súd v Košiciach tohto povinného dlžníka označiť ako žalobcu a v prejednávanej veci dovolateľ mal v konaní vystupovať ako žalovaný, avšak Krajský súd v Košiciach podľa dovolateľa účastníkov zamenil a vytvoril tým nezákonnú procesnú situáciu.

6.2. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. d) CSP, teda že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, dovolateľ tvrdí, nakoľko súd prvej inštancie ako i odvolací súd opomenuli podľa neho kľúčovú skutočnosť, a sice, že exekučné tituly (Er 3159/97 a Er 3196/97) nikto nikdy nezrušil, pričom boli podľa dovolateľa umelo vyfabulované nové konania sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008.

6.3. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. e) CSP, a síce že o veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, dovolateľ uplatňuje tento tvrdiac, že zložením senátu odvolacieho súdu v prejednávanej veci sudkyňami JUDr. Janou Hullovou a JUDr. Miroslavou Janečkovou bolo porušené právo dovolateľa na zákonného sudcu, keď obe tieto sudkyne boli členkami senátu v konaní sp. zn. 1ObdoV/10/2020, ktorý dňa 27. mája 2021 rozhodoval o dovolaní proti uzneseniu zo dňa 30. júna 2020 v sp. zn. 2Obo/6/2020 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. augusta 2018 č. k. 4Cb/1/2008-1219. Dovolateľ súčasne namieta predloženie jeho odvolania ohľadom obnovy konania v sp. zn. 4Ncb/11/2023 obchodnoprávnemu kolégiu, keď správne malo byť toto podľa žalobcu predložené kolégiu občianskoprávnemu. Dovolateľ súčasne naprieč celým svojím dovolaním tvrdí, že jediným súdom, ktorý má právomoc rozhodovať v súdnej veci, je súd exekučný.

6.4. Ohľadom dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP má dovolateľ zato, že už súd prvého stupňa sa nevysporiadal s jeho podaniami, ktoré boli súdu doručené po podaní žaloby na obnovu konania a vadnosť takéhoto postupu nezhojil svojím konaním ani súd odvolací. Vytýka súdom, že tieto vo svojich rozhodnutiach neuviedli, ktoré dôkazy žalobca navrhoval, ktoré dôkazy vykonali a ktoré nie a z akého dôvodu. Súčasne vytýka súdom nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí zhmotnenú v absencii uvedenia tvrdení, námietok a otázok žalobcu v ich odôvodneniach.

7. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolateľ namieta, že oba vo veci konajúce súdy založili svoje rozhodnutia na nesprávnom posúdení právnej otázky, v znení:

„Je v súlade so zákonmi právneho štátu, aby povinný dlžník v exekúcii Obec Holčikovce vyfabuloval spolu so skorumpovanými sudcami JUDr. Vladimírom Hríbom a JUDr. Jurajom Semanom pseudokonceptiu ako po 11 rokoch obísť zákon pomocou pseudožaloby z 16.2.2007 na zrušenie právoplatného platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 18Rob/1357/1996 z 1.7.1997, kde sa Obec Holčikovce označí za žalovaného, súd tento postup schváli a sudca JUDr. Seman dňa 6.6.2008 začne inštruovať sudcu JUDr. Hríba, ako má od 14.10.2008 do 23.10.2008 vyfabrikovať nové konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 ako falošnú základňu pre nové konanie o žalobe z 25.11.1996, ktorá bola už dňa 1.8.1997 právoplatne skončená?“

Konanie sp. zn. 1Obo/1/2024, ako i konania sp. zn. 4Ncb/11/2023 a sp. zn. 4Cbi/1/2008 sú podľa dovolateľa konaniami vedenými zbytočne a nedôvodne, ktoré tvrdenie žalobcu opakuje mnohokrát naprieč celým dovolaním.

8. Záverom žalobca navrhol, aby dovolací súd zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a nariadil krajskému súdu, aby konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 postúpil Okresnému súdu Humenné ako súdu exekučnému. Súčasne navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo/1/2024 zo dňa 30. apríla 2024 ako i rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Ncb/11/2023 z 23. októbra 2023 a určil, že žalovaný je povinný uhradiť dovolateľovi náhradu trov dovolacieho konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že toto považuje za nedôvodné a nie je naplnený žiadny z dovolacích dôvodov žalobcu. Má za to, že oba vo veci konajúce súdy správne zistili skutkový stav a vec správne právne posúdili, preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 CSP) a oprávnenou osobou (§ 424 CSP), zastúpenou v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

11. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

12. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

14. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

15. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

16. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

17. Podľa ust. § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

18. Dovolaním napadnuté uznesenie obsahuje tri výroky: 1/ výrok, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. októbra 2023, č. k. 4Ncb/11/2023-124 vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania, 2/ výrok, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 a 3/ výrok, ktorým odvolací súd žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca v dovolaní výslovne uviedol, že dovolanie podáva voči uzneseniu odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu citovaným výrokom, prípustnosť dovolania preto dovolací súd posudzoval u každého výroku zvlášť.

19. Vo vzťahu k dovolaniu žalobcu (prípustnosť ktorého žalobcu odvodzuje od ust. § 420 písm. a) - f) CSP ako i § 421 ods. 1 písm. b) CSP) proti druhému výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, dovolací súd uvádza nasledovné:

20. V preskúmvanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že v ustanovení § 357 CSP sú taxatívne vypočítané uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je prípustné podať odvolanie. Proti iným uzneseniam súdu prvej inštancie, ktoré nie sú uvedené v tomto výpočte, odvolanie prípustné nie je. Podľa § 357 písm. j) CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odklade

vykonateľnosti rozhodnutia. Z použitej dikcie zákona o odklade vykonateľnosti rozhodnutia je zrejmé, že odvolanie bude prípustné len vtedy, ak súd prvej inštancie návrhu na odklad vykonateľnosti vyhovie (odloží vykonateľnosť rozhodnutia), a nie aj vtedy, ak návrh na odklad vykonateľnosti zamietne. Keďže odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti (alternatívne právoplatnosti) rozsudku (napadnutého žalobou na obnovu konania) prípustné nie je, odvolací súd v tejto časti odvolanie žalobcu odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP.

20.1. V zmysle ust. § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Dovolací súd akcentuje, že vyššie v bode 20. tohto uznesenia uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

20.1.1. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Ide o nachádzanie hmotného práva. Súdna prax sa ustálila v názore, že: „Vec sama je predmet, pre ktorý sa konanie vedie, v sporovom konaní je to nárok, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodovaním o veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré zakladá stranám len procesné práva (napr. rozhodnutie o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania), aj keby bolo rozhodnutie vydané v konaní začatom na návrh.“ (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/14/2017).

20.1.2. Pokiaľ ide o rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorými sa konanie končí (ktorých dovolací prieskum je v zmysle § 420 Civilného sporového poriadku prípustný), pri týchto rozhodnutiach je nevyhnutné podmienku, že sa nimi konanie končí, vykladať v nadväznosti na prvú spomínanú podmienku, že ide o konanie uskutočňované vo veci samej; teda ide o množinu rozhodnutí, ktoré boli vydané v konaní vo veci samej s dôsledkom, že ide o rozhodnutia vydané práve v takomto konaní, ktorými sa končí toto konanie. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli tie rozhodnutia, ktorými sa konanie (vo veci samej) skončilo bez toho, aby sa žaloba vecne prejednála. (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/12/2017).

20.3. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie o odmietnutí odvolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku, ktoré nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, toto rozhodnutie logicky nemôže spĺňať ani podmienku o rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, keďže nejde o vydanie konečného rozhodnutia (hoc aj procesného) v konaní vo veci samej (teda vo veci vymedzenej žalobou). Dovolanie preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je v zmysle § 420 písm. a) až f) Civilného sporového poriadku prípustné.

21. Pokiaľ dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, najvyšší súd k tomu uvádza, že zákonodarcu vymedzil prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky podľa ustanovenia § 421 Civilného sporového poriadku v prvom rade podmienkou spočívajúcou v spôsobe rozhodnutia odvolacieho súdu. Pokiaľ dovolaním nie je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, takéto dovolanie nie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné a dovolací súd už nepristupuje k skúmaniu ďalších podmienok vyplývajúcich z tohto normatívneho ustanovenia. V tejto veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania voči rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, ani o rozhodnutie, ktorým sa zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie; nie je preto daná základná podmienka pre dovolací prieskum podľa § 421 Civilného sporového poriadku.

21.1. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že v danom prípade nie sú splnené podmienky, ktoré zákon vymedzil ako podmienky vecného prejednávania dovolania. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku ako neprípustné odmietol.

22. Vo vzťahu k dovolaniu žalobcu (prípustnosť ktorého žalobcu odvodzuje od ust. § 420 písm. a) - f)

CSP ako i § 421 ods. 1 písm. b) CSP) proti tretiemu výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, dovolací súd uvádza, že žalobca k danému neposkytol žiadnu dovoláciu argumentáciu.

23. Po čiastočnom odmietnutí dovolania zostal predmetom dovolacieho prieskumu len prvý výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 24. októbra 2023, č. k. 4Ncb/11/2023-124 vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania (majúci formu uznesenia). Žalobca svojím dovolaním, prípustnosť ktorého opiera o ust. § 420 písm. a - f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP spochybnil vecnú správnosť napadnutého výroku z dôvodu, že súdy oboch inštancií nevykonali dôkazy potrebné na riadne zistenie skutkového stavu veci, resp. nevysporiadali sa s písomnými podaniami, ktoré boli súdu prvej inštancie doručené po podaní žaloby na obnovu konania, vydali nesprávne a nepreskúmateľné rozhodnutia, namieta tak nezákonnosť a nedostatok právomoci Krajského súdu v Košiciach, ako aj nezákonné zloženie senátu odvolacieho senátu.

24. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 420 písm. a) CSP, teda že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, dovolateľ uplatňuje tento dovolací dôvod tvrdiac, že procesný postup dovolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedeného JUDr. Semanom pod sp. zn. 1ObdoV/21/2008 v jeho rozsudku zo dňa 6. júna 2008 bol nezákonný a jeho povinnosťou bolo konanie o žalobe povinného dlžníka v exekúcii (Obec Holčíkovce) ihneď podľa ust. § 104 ods. 1 OSP zastaviť. Tvrdí, že procesný postup odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 1Obo/1/2024 odignoroval zbytočnosť a ničotnosť všetkých rozhodnutí vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008. Tvrdí, že súdy oboch inštancií rozhodovali vo veci, ktorá patrí do výhradnej právomoci exekučného súdu. Z rovnakého dôvodu tvrdí žalobca i prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. b) a c) CSP opierajúc dovolanie navyiac o tvrdenie, že povinný dlžník - obec Holčíkovce podal dňa 16. februára 2007 určovaciu žalobu, ktorou sa na Krajskom súde v Košiciach domáhal zrušenia exekučných titulov 10 rokov po ich právoplatnosti, z ktorého dôvodu mal Krajský súd v Košiciach obec Holčíkovce označiť ako žalobcu a v prejednávanej veci dovolateľ - Ing. Z.R. H. mal v konaní vystupovať ako žalovaný, avšak Krajský súd v Košiciach podľa dovolateľa účastníkov zamenil a vytvoril tým nezákonnú procesnú situáciu trikom „Trójskeho koňa“. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. d) CSP, teda že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, dovolateľ tvrdí, nakoľko súd prvej inštancie ako i odvolací súd opomenuli podľa neho kľúčovú skutočnosť, a sice, že exekučné tituly (Er 3159/97 a Er 3196/97) nikto nikdy nezrušil, pričom boli podľa dovolateľa umelo vyfabulované nové konania sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008. Podľa názoru žalobcu sa sudca Tóth vyhol povinnosti podľa § 135 ods. 2 OSP a odmietol akceptovať, že keď vo veci sp. zn. 1T 197/04 bolo výrokom právoplatne stanovené, že starosta S. 11. a 14. júla 1997 prevzal platobné rozkazy, potom takto navždy vyriešená otázka riadneho doručenia oboch platobných rozkazov platí a musí platiť aj vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008.

24.1. Ohľadom daného má dovolací súd za to, že všetky vyššie uplatnené dovolacie dôvody nie sú riadne špecifikované resp. adekvátne zdôvodnené a dovolací súd predmetné považuje za jednoznačné nevymedzenie daných dovolacích dôvodov. Nad rámec uvedeného (vo vzťahu k dovolateľom tvrdenej prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. a) CSP) najvyšší súd pripomína a súhlasí s odvolacím súdom, že podľa § 410 CSP platí, že žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii. Žalobou napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zo 6. júna 2008 bol vydaný v konaní, ktoré sa v prvej inštancii viedlo na Krajskom súde v Košiciach. Krajský súd v Košiciach bol preto jednoznačne príslušným súdom na prejednanie predmetnej žaloby na obnovu konania. Napokon aj sám žalobca podal svoju žalobu na obnovu konania práve na Krajský súd v Košiciach. Exekučný súd (t. j. miestne príslušný okresný súd v exekúciách začatých pred 1. aprílom 2017 a po tomto dátume už len Okresný súd Banská Bystrica) má právomoc vydať poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie na podklade spôsobilého exekučného titulu a následne rozhodovať v tých prípadoch, kde to zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) výslovne ustanovuje. Žaloba na obnovu konania v Exekučnom poriadku upravená nie je, preto nemožno ani teoreticky uvažovať o tom, že by predmetné konanie malo byť postúpené exekučnému súdu. V zmysle vyššie uvedeného preto najvyšší súd uzatvára, že dovolateľom tvrdená prípustnosť dovolania v

zmysle ust. § 420 písm. a) CSP nie je daná.

24.2. Najvyšší súd rovnako pripomína, že sám žalobca ako „dominus litis“ v žalobe na obnovu konania označil za žalovanú Obec Holčikovce, t. j. právnickú osobu, ktorej postavenie právnickej osoby, a teda právnu subjektivitu, priznáva samotná Ústava SR v článku 65. Aj zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v ustanovení § 1 ods. 1 definuje obec ako právnickú osobu, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami. Obdobne Občiansky zákonník vo výpočte právnických osôb v § 18 ods. 2 uvádza (pod písmenom c/) jednotky územnej samosprávy, t. j. obce a vyššie územné celky. Právnická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti svojím vznikom a stráca ju svojím zánikom. Keďže žalovaná Obec Holčikovce má spôsobilosť na práva a povinnosti podľa hmotného práva, má aj procesnú subjektivitu v zmysle § 61 CSP, nakoľko procesnú subjektivitu má podľa zákona ten, kto vo sfére práva hmotného disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva. Od procesnej subjektivity v zmysle § 61 CSP treba odlišiť procesnú spôsobilosť (§ 67 CSP), ktorá vyjadruje oprávnenie subjektu samostatne pred súdom konať, t. j. spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať procesné práva a povinnosti, resp. spôsobilosť samostatne realizovať procesné úkony. Procesnú spôsobilosť majú strany v spore v takom rozsahu, v akom majú spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva. Podľa § 19a Občianskeho zákonníka spôsobilosť právnickej osoby nadobúdať práva a povinnosti môže byť obmedzená len zákonom - o taký prípad však v predmetnej veci nejde. V posudzovanom prípade žalovaná má procesnú subjektivitu (§ 61 CSP), ako aj procesnú spôsobilosť (§ 67 CSP), z ktorého dôvodu ani dovolacie námietky uplatnené dovolateľom v zmysle § 420 písm. b), c) CSP nie sú dané a opodstatnené.

24.3. K žalobcom tvrdenému dôvodu prípustnosti jeho dovolania podľa ust. § 420 písm. d) CSP, teda že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nakoľko súd prvej inštancie ako i odvolací súd opomenuli podľa neho kľúčovú skutočnosť, a síce, že exekučné tituly (Er 3159/97 a Er 3196/97) nikto nikdy nezrušil, pričom boli podľa dovolateľa umelo vyfabulované nové konania sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008, dovolací súd uvádza, že platobné rozkazy sp. zn. 17Rob/1361/96 a sp. zn. 18Rob/1357/96 nepredstavujú prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre konanie (všeobecného) súdu o žalobe na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008. Dovolateľom namietaná vada zmätočnosti podľa § 420 písm. d) CSP nie je preto opodstatnená.

24.4. Pokiaľ vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. e) CSP, a síce že o veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, dovolateľ tvrdí, že zložením senátu odvolacieho súdu v prejednávanej veci sudkyňami JUDr. Janou Hullovou a JUDr. Miroslavou Janečkovou bolo porušené právo dovolateľa na zákonného sudcu, s uvedeným sa nemožno stotožniť. Zaujatosť sudcu sa môže prejaviť vo sfére jeho pomeru k samotnému sporu, k stranám sporu a ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní. V zmysel ust. 49 ods. 2 CSP je potrebné za osobitný prípad pomeru sudcu k sporu považovať skutočnosť, že sudca prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie. Uvedené však neplatí pre rozhodovanie o obnove konania, pretože konanie o žalobe na obnovu konania nemožno považovať za prejednávanie veci v inštančnom postupe vo vzťahu ku konaniu, ktoré je predmetom rozhodovania o obnove. Najvyšší súd aj v rozhodnutí R 115/2003 z 25. septembra 2002, vyslovil, že okolnosť, že sudca rozhodol vo veci, v ktorej vydané rozhodnutie je napadnuté návrhom na obnovu konania, nie je dôvodom na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vo veci obnovy konania. Z uznesenia predsedu najvyššieho súdu sp. zn. KP 44/2024-145 zo dňa 6. marca 2024 vyplýva, že v právnej veci vedenej na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1Obo/1/2024 má senát súdneho oddelenia rozhodnúť o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby na obnovu konania, pričom predsedníčka a členka senátu rozhodujúceho v uvedenej veci už skôr rozhodovali ako predsedníčka a členka dovolacieho senátu v konaní, ktoré bolo predmetom rozhodovania o povolení obnovy. Ako však vyplýva z vyššie uvedených záverov, okolnosť, že sudca rozhodoval v spore, v ktorom bolo vydané rozhodnutie napadnuté návrhom na obnovu konania, nie je podľa § 49 ods. 2 CSP dôvodom na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania vo veci obnovy konania, preto predseda najvyššieho súdu rozhodol tak, že JUDr. Jana Hullová a JUDr.

Miroslava Janečková nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na najvyššom súde sp. zn. 1Obo/1/2024.

24.4.1. Dovolateľ súčasne namieta predloženie jeho odvolania ohľadom obnovy konania v sp. zn. 4Ncb/11/2023 obchodnoprávnemu kolégiu, keď správne malo byť toto podľa žalobcu predložené kolégiu občianskoprávnemu. Podľa § 410 CSP platí, že žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii. Žalobou napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zo 6. júna 2008 bol vydaný v konaní, ktoré sa v prvej inštancii viedlo na Krajskom súde v Košiciach. Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach potvrdil, že dňa 23.8.2023 bol prijatý návrh na začatie konania, zaradeného do obchodnoprávneho registra, ktorému bola pridelená sp. zn. 4Ncb/11/2024. V zmysle Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR čl. II ods. 3, ak nie je ďalej ustanovené inak, pre rozdelenie práce medzi jednotlivé kolégiá najvyššieho súdu je rozhodujúca právna povaha veci, ktorú má najvyšší súd prerokovať a rozhodnúť alebo ktorú má vybaviť mimo rozhodovacej činnosti. Register „Obo“ je registrom obchodnoprávneho oddelenia, určeným pre konania o odvolaniach v obchodnoprávných veciach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvej inštancie. Konaniu o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4Ncb/11/2023, bola na najvyššom súde správne pridelená sp. zn. 1Obo/1/2024. Súčasne Register „ObdoV“ je registrom obchodnoprávneho oddelenia, určeným pre konania o dovolaniach v obchodnoprávných veciach proti rozhodnutiam najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu. Teda i konaniu o dovolaní žalobcu proti uzneseniu najvyššieho súdu zo dňa 30.4.2024, sp. zn. 1Obo/1/2024 bola na najvyššom súde správne pridelená sp. zn. 1ObdoV/3/2024. Dovolateľ tvrdí nesprávne predloženie veci obchodnoprávnemu kolégiu najvyššieho súdu, avšak opiera celú svoju argumentáciu o tvrdenie, že jediným súdom, ktorý má právomoc rozhodovať v súdnej veci, je súd exekučný. Takáto námietka, a to osobitne vo vzťahu k už vyššie uvedenej konštatácii najvyššieho súdu, a síce že žaloba na obnovu konania v Exekučnom poriadku upravená nie je, preto nemožno ani teoreticky uvažovať o tom, že by predmetné konanie malo byť postúpené exekučnému súde, nemôže byť relevantným dôvodom prípustnosti dovolania žalobcu v zmysle ust. § 420 písm. e) CSP.

25. Ohľadom dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP má dovolateľ zato, že už súd prvého stupňa sa nevysporiadal s jeho podaniami, ktoré boli súdu doručené po podaní žaloby na obnovu konania a vadnosť takéhoto postupu nezhojil svojím konaním ani súd odvolací. Vytýka súdom nedostatky v procese ich dokazovania. Súčasne vytýka súdom nepreskúmateľnosť ich rozhodnutí zhmotnenú v absencii uvedenia tvrdení, námietok a otázok žalobcu v ich odôvodneniach.

25.1. Dovolací súd uvádza, že nie je možné súhlasiť ani s jedným dovolateľom uvedeným argumentom. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí jednoznačne uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými, pre rozhodnutie relevantnými, tvrdeniami žalobcu a svoje závery o tom, že žaloba na obnovu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a že je zjavne nedôvodná, aj riadne odôvodnil, s ktorými závermi sa stotožnil i odvolací súd a svoj záver i primerane zdôvodnil. Z bodu 24. uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že tento sa oboznámil i s podaniami žalobcu, datovanými 28. augusta 2023, 3. septembra 2023, 6. septembra 2023, 28. septembra 2023, 10. októbra 2023, 12. októbra 2023 a 18. októbra 2023, ktoré sú založené v spise.

25.2. Ohľadom dovolateľom obsírne popísaných, často invektívnych námietok, o ktoré opiera prípustnosť svojho dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP dovolací súd upozorňuje a pripomína, že v súdnej veci je prioritnou skutočnosť, že uznesenie súdu prvej inštancie ako i následné dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo vydané v tej fáze konania o žalobe na obnovu konania, v rámci ktorej súd skúma, či žaloba na obnovu konania obsahuje zákonom predpísané (formálne a obsahové) náležitosti, či je podaná včas, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a či je odôvodnená niektorým zo zákonom predpokladaných dôvodov. Ak ktorákoľvek z týchto podmienok nie je splnená, súd žalobu na obnovu konania odmietne bez toho, aby postúpil ďalej, a teda rozhodoval, či obnovu konania povolí alebo žalobu zamietne. Skutočnosti uvádzané žalobcom naprieč celým jeho dovolaním, ktoré sa týkali konania sp. zn. 4Cb/1/2008 a jeho údajnej zbytočnosti a ničotnosti, s uvedenými podmienkami nijako nesúviseli, a preto tak súd prvej inštancie

nemal dôvod sa nimi zaoberať a rovnako sa nimi nezaoberal ani odvolací súd, ktorému postupu nie je čo vytknúť. Úlohou odvolacieho súdu bolo preskúmať závery súdu prvej inštancie (že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, že žaloba je zjavne nedôvodná a podaná oneskorene) a tiež procesný postup, ktorý predchádzal napadnutému výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania, ktorú úlohu odvolací súd nepochybné splnil.

25.3. Žaloba na obnovu konania smeruje proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, ktorým dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Z rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, prečo súhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že zrušovaci rozsudok dovolacieho súdu nie je možné napadnúť žalobou na obnovu konania, a síce z dôvodu, že nie je konečným rozhodnutím vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 a nie je zrejmé, ako by prípadná zmena tohto rozhodnutia v obnovenom konaní mala vplyv na ďalší priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008. Zdôvodnil, že v sporovom konaní, ktoré sa vedie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, bol síce dňa 21. júna 2022 vyhlásený rozsudok, avšak žalobca tento rozsudok napadol odvolaním, o ktorom ešte len bude rozhodovať Najvyšší súd SR v odvolacom konaní. Vzhľadom na odkladný účinok odvolania (vo vzťahu k právoplatnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia) nie je konanie vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 doposiaľ právoplatne skončené a už len z tohto dôvodu je žaloba na jeho obnovu neprípustná. Odvolací súd na dôvazok doplnil, že len samotná skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svoje rozhodnutie sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zo 6. júna 2008 vydal vo forme rozsudku, ešte neznamená, že takéto rozhodnutie je prípustné napadnúť žalobou na obnovu konania. Odvolací súd sa (napriek tomu, že už len samotný záver súdu, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, bol teda postačujúci pre rozhodnutie o odmietnutí predmetnej žaloby na obnovu konania podľa § 413 písm. c) CSP) sa stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie, že len samotné podozrenie žalobcu a podanie trestného oznámenia na sudcov, ešte nezakladá dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. c) CSP. Odvolací súd uzavrel, že vzhľadom k tomu, že doposiaľ neexistuje právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré by konštatovalo, že žalobcom označení sudcovia sa dopustili akejkolvek trestnej činnosti, sú závery žalobcu predčasné, logicky potom nemôže byť splnená ani druhá podmienka vyplývajúca z § 397 písm. c) CSP, súhlasil preto so súdom prvej inštancie, ktorý žalobu na obnovu konania ako nedôvodnú súd odmietol i podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP. Boli tu teda dva relevantné dôvody v zmysle § 413 CSP, pre ktoré bolo potrebné žalobu odmietnuť. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí v bode 29. odôvodnenia rovnako dôkladne vysvetlil, prečo súd prvej inštancie nepochybil, keď o žalobe odvolateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže v prípade odmietnutia žaloby na obnovu konania z dôvodov podľa § 413 ods. 1 písm. a), c) a písm. e) CSP súd prvej inštancie túto povinnosť nemá.

26. Dovolací súd s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP, konštatuje, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

26.1. V súvislosti s namietanými nedostatkami v procese dokazovania, dovolací súd záverom iba zdôrazňuje, že posudzovanie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP) a nie sporových strán. V preskúmvanej veci nemal dovolací súd za preukázané, že by sa týmto postupom súdy nižšej inštancie neriadili. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup súdu, ktorý by

procesnej strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať. Pri posudzovaní väd zmätočnosti konania podľa § 420 písm. f) CSP sa dovolací súd nemôže zaoberať vecnou správnosťou rozhodnutia súdu nižšej inštancie a je vylúčené, aby vstupoval do skutkových okolností veci. Zaoberá sa otázkou, či došlo k takému procesnému postupu súdu, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces alebo nie. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, s jej návrhmi dôkazov a s jej vyhodnotením dôkazov. Do tohto práva nespadá právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. aby súdy prebrali alebo sa riadili výkladom všeobecných právnych predpisov, ktorý predkladá strana sporu. Teda námietka dovolateľa k spôsobu hodnotenia dôkazov vzhľadom na uvedené nie je dôvodná.

27. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29. apríla 1993, séria A. č. 254-B, s.49, § 30). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

27.1. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Treba mať na zreteli, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie vytvára ich organickú jednotu. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií (vychádzajúc z ich vzájomnej vecnej súvislosti a prepojenosti) je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa účastníci domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd a ako tieto úvahy posudzoval odvolací súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnemu posúdeniu veci, s ktorým sa stotožnil. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu žalobcu. Z odôvodnenia odvolacieho súdu (odkazujúc na odôvodnenie súdu prvej inštancie) vyplýva, že sa oba súdy nižšej inštancie detailne zaoberali skutočnosťami, či žaloba na obnovu konania obsahuje zákonom predpísané (formálne a obsahové) náležitosti, či je podaná včas, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a či je odôvodnená niektorým zo zákonom predpokladaných dôvodov, so záverom, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu na obnovu konania odmietol, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2008, sp. zn. IObdoV/21/2008 potvrdil.

28. Pre úplnosť dovolací súd ešte uvádza, že to, že súdy nižších inštancií nepostupovali a nerozhodli podľa predstáv žalobcu, však netvorí vadu konania a dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f) CSP. Najvyšší súd už v minulosti zdôraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

29. Dovolateľ v rámci podaného dovolania uplatnil i dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP, tvrdiac, že oba vo veci konajúce súdy založili svoje rozhodnutia na nesprávnom posúdení právnej otázky špecifikovanej v bode 7. tohto uznesenia.

29.1. Najvyšší súd vo vzťahu k uvedenému konštatuje, že dovolanie žalobcu je i v tejto časti neprípustné v zmysle ust. § 421 ods. 1 CSP, nakoľko podľa ust. § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357

písm. a) až n) CSP. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania (§ 357 písm. c) CSP).

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu podľa ust. § 420 písm. a) až f) CSP a rovnako podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa ust. § 447 písm. c) CSP, odmietol.

31. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, avšak z dôvodu, že si trovy konania neuplatnila, súd ich žalovanej nepriznal. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd ďalej neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.